

[Socialministeren]

nogle spørgsmål, som vi selvfølgelig vil gå videre med i Socialudvalget.

Forskellige ordførere har været inde på spørgsmålet om visitationsperiodens længde, og fru Pia Christmas-Møller talte om, at det næsten tangerede forligsbrud. Jeg er selvfølgelig ked af det, hvis fru Pia Christmas-Møller har den opfattelse. Aktiveringsforliget går frem til 1. januar 1994, men det er klart, vi må se på forskellige ting i udvalget.

Jeg har hele tiden oplevet den diskussion, vi har haft om visitationsperioden, sådan, at vi grundlæggende har den samme holdning, altså at det handler om at få gjort noget for de unge. Men med de begrænsede ressourcer bliver det til en diskussion om, hvor meget man skal satse dem på de svageste unge, på dem, der har brug for et tilbud. Vi har haft den diskussion før, og jeg forstår godt både fru Pia Christmas-Møllers og fru Eva Kjer Hansens synspunkt på sagen.

Med hensyn til hvorvidt man kan have sanktioner over for dem, der bliver væk fra aktiveringstilbudet, kan jeg huske, vi havde en længere drøftelse i et samråd i Folketingets Socialudvalg på baggrund af en sag fra Holstebro. Helt grundlæggende er det vigtigt at skelne mellem den situation, hvor man afslår et tilbud, og den situation, hvor man er i et tilbud og bliver væk.

Når man er i et tilbud og bliver væk, ligger der jo i den eksisterende lov nogle muligheder, som vi også var inde på i samrådet. Det er muligheder, som er besværlige for kommunerne, men de er der. Det er imidlertid ikke så ligetil at ændre loven, sådan at man kunne få andre muligheder, netop fordi det er det nederste sikkerhedsnet, som det også er blevet sagt. Men der ligger stadig væk de to muligheder, nemlig en dag til dag-afregning eller en afregning over en lidt længere periode.

Den nye mulighed i lovforslaget, sådan som det nu er formuleret, er den, at man giver en lille godtgørelse. Det er den mulighed, der i dag ligger i forsøgsparagraffen. Så vidt jeg husker, er det § 138 d, hvorefter man kan give en lille godtgørelse, som man så kan trække i, hvis den pågældende bliver væk. Nu får kommunerne mulighed for at finansiere denne godtgørelse over den pulje, der ifølge forslaget skal finansiere aktiveringstilbudene.

Det er de muligheder, der ligger i lovforslaget, sådan som det er formuleret.

Fru Lilli Gyldenkilde spurgte, om forslaget kunne blive lidt mere rummeligt, hvis unge mennesker var i gang med en aktivitet, der fungerer, og dér ser jeg § 8 som en udvidelse. Om udvidelsen er stor nok til at rumme det, fru Lilli Gyldenkilde snakkede om, er lidt en definitionssag, men tankegangen er i hvert fald at gøre forslaget lidt mere rummeligt.

Med hensyn til den pulje, som både fru Eva Kjer Hansen og hr. Tom Behnke var inde på, vil jeg sige til fru Eva Kjer Hansen, at det ikke er sådan, at jeg skal sidde og fordele pengene. Det var tanken at få dem delt ud til kommunerne, så de kunne bruge dem efter bestemte retningslinier som en mulighed for at få nogle nye aktiviteter i gang og som en forsøgsordning over 2 år. Jeg har indflydelse på, hvordan pengene skal bruges, gennem de retningslinier, der bliver lagt for puljen, men det er ikke sådan, at de skal uddeles centralt til hvert enkelt projekt.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser er det rigtigt, at de ikke er særlig præcise, når det gælder beregningerne af, hvad det vil koste at aktivere kontanthjælpsmodtagere over 25 år, men lovforslaget er heller ikke særlig præcist formuleret om forpligtelserne til kommunen med hensyn til omfanget af aktiveringstilbudet. Det er sådan set med velberåd hu, fordi det er en større mundfuld, kommunerne skal i gang med, og det er meget vigtigt, at kommunerne selv oplever, at dette her sker i et fornuftigt tempo og ud fra den enkelte kommunes muligheder og situation.

Vi siger, at kontanthjælpsmodtagere over 25 år skal have et aktiveringstilbud efter 12 måneder på kontanthjælp, og har valgt ikke at sige, at det skal være af den og den varighed og på de og de betingelser, men i første omgang at lade det være op til kommunerne og så følge det tæt og se, hvad resultatet bliver. Erfaringerne i øjeblikket viser, at der sker meget i de enkelte kommuner, og at man er meget ansvarlig med hensyn til også at give ældre kontanthjælpsmodtagere tilbud – og fornuftige tilbud.

Men som det også fremgår af lovforslaget, er spørgsmålet om økonomien noget, der skal forhandles med kommunerne, og det vil det også blive.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):